

Sygn. akt VI GC 313/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Beata Koźbial - Kawałko

Protokolant: Barbara Kania

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2013 roku w Wałbrzychu

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.

w W. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w B. - kwotę 9.134,97 zł (dziewięć tysięcy sto trzydzieści cztery złote dziewięćdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 10.942,18 zł od dnia 29 lipca 2010 roku do 14 listopada 2012 roku;

- 9.134,97 zł od dnia 15 listopada 2012 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.

w W. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w B. - kwotę 2794,28 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2175,30 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje stronie pozwanej (...) S.A.

w W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 159,25 zł tytułem nieuiszczonych kosztów opinii biegłego;

V. nakazuje stronie powodowej (...) Sp. z o.o. w B. uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 17,69 zł tytułem nieuiszczonych kosztów opinii biegłego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w B. wniosła

o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A.

w W. kwoty 10.059,37 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz zwrot kosztów procesu.

Uzasadniając wskazała, że strona pozwana od dnia 28 września 2012 roku jest właścicielem ciągnika siodłowego marki D. (...), który w trakcie trwania umowy leasingu (zawartej z (...) S.A.) uległ uszkodzeniu. W chwili szkody pojazd posiadał polisę AC w w towarzystwie strony pozwanej. Po zgłoszeniu szkody przez powoda pozwana wypłaciła odszkodowanie w wysokości 9238,54 zł w dniu 15 lipca 2010 roku, a następnie w wysokości 882,81 zł w dniu 13 listopada 2012 roku, przyjmując przy rozliczeniu ceny części alternatywnych. Strona powodowa podała ponadto, że

koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wyniósł 20.180,72 zł, a naprawa miała odbyć się w wariancie warsztat – na podstawie przedłożonych ubezpieczycielowi faktur.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 16 lipca 2013 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zwrot kosztów procesu wskazując, że wypłaciła powodowi należne odszkodowanie ustalone w oparciu o § 22 ust. 2 o.w.u., po zweryfikowaniu przedłożonych rachunków do poziomu średnich cen usług naprawczych stosowanych na danym terenie i cen części zamiennych maksymalnie do wartości zawartych w systemie (...) i (...). Ponadto podniosła zarzut braku legitymacji po stronie powoda, który w chwili zdarzenia nie był stroną umowy ubezpieczenia AC i zarzut bezskutecznego wobec pozwanej przeniesienia prawa z umowy ubezpieczenia, wobec niezawiadomienia pozwanej o przeniesieniu na nabywcę przedmiotu ubezpieczenia.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawało, że:

- Strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 28 czerwca 2010 roku.
- W chwili zdarzenia właścicielem ciągnika siodłowego marki D. (...) i stroną umowy AC (zawartej na okres od dnia 17 września 2009 roku do 16 września 2010 roku) był (...) S.A. Od dnia 28 września 2012 roku właścicielem pojazdu jest strona powodowa.
- W wyniku zgłoszenia szkody dokonanego przez powoda w dniu 28 czerwca 2010 roku, pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 9238,54 zł w dniu 14 lipca 2010 roku, a następnie w wysokości 882,81 zł w dniu 14 listopada 2012 roku, na podstawie przedłożonych przez powoda faktur, po ich uprzednim skorygowaniu.
- Naprawa odbyła się w wariancie warsztat, bez uprzedniego uzgodnienia kosztów z pozwaną.
- Na podstawie umowy przelewu z dnia 27 sierpnia 2013 roku (...) S.A. z/s w W. przeniósł na rzecz strony powodowej prawo do odszkodowania z umowy ubezpieczenia AC, OC, NNW zawartej z (...) S.A. (polisa nr (...)), w części nie pokrytej przez świadczenie wypłacone przez (...) S.A.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Koszt przywrócenia tego pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wynosił 19.256,32 zł netto, w tym koszt robocizny blacharsko-mechanicznej 1320 zł (120JC x 110 zł/rbg), koszt robocizny lakierniczej 429 zł, koszt materiałów lakierniczych 171,60 zł i koszt części zamiennych 17.335,72 zł.

Dowód: opinia biegłego, k. 141-145, 168-169, 179-180.

Strona powodowa przedłożyła pozwanej faktury dokumentujące koszt naprawy pojazdu najpóźniej w dniu 14 lipca 2010 roku.

Dowód: korespondencja elektroniczna, k. 72,

- faktury, k. 83-84.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w toku niniejszego procesu (po nie wyrażeniu przez (...) S.A. zgody na wstąpienie do procesu) strona powodowa uzupełniła pierwotny brak czynnej legitymacji procesowej, przedkładając umowę przelewu z dnia 27 sierpnia 2013 roku, na mocy której (...) S.A. z/s w W. przeniósł na rzecz strony powodowej prawo do odszkodowania z umowy ubezpieczenia AC, OC, NNW zawartej z (...) S.A. (polisa nr (...)), w części nie pokrytej przez świadczenie wypłacone przez (...) S.A. Natomiast zgodnie z § 11 pkt 14 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia AC przy przenoszeniu wierzytelności, jakie powstały wskutek zajścia przewidzianego w umowie

wypadku nie stosuje się postanowień OWU dot. obowiązku zawiadomienia (...) S.A. o fakcie przeniesienia praw w razie zbycia przedmiotu ubezpieczenia (pkt 10) oraz o wygaśnięciu stosunku ubezpieczenia (pkt 13). Zastosowanie mają natomiast ogólne zasady z art. 509 k.c. Zatem, skuteczność przelewu nie jest uzależniona od zgody strony pozwanej (dłużnika).

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się o przedłożone przez strony dokumenty oraz opinię biegłego J. Z., której wynika, że koszt przywrócenia przedmiotowego pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wynosił 19.256,32 zł netto. Ceny części zamiennych zostały przyjęte przez biegłego wg systemu informatycznego (...). Natomiast koszt robocizny biegły ustalił wg średnich cen obowiązujących na terenie D. w 2010 roku - na poziomie 110 zł za roboczogodzinę. W ocenie Sądu opinia ta została sporządzona rzetelnie i rzeczowo, biegły uzasadnił zarówno wysokość przyjętych stawek, jak i rodzaj przyjętych części zamiennych. Wartości przyjęte w opinii mieszczą się w ramach określonych w § 22 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia AC. Zgodnie z postanowieniami OWU w razie dokumentowania naprawy pojazdu rachunkami bez uprzedniego uzgodnienia z (...) S.A. koszty naprawy podlegają weryfikacji do poziomu średnich cen usług naprawczych stosowanych na danym terenie, natomiast ceny części zamiennych i materiałów maksymalnie do wartości zawartych w systemie (...) lub (...). I takie wartości przyjęte zostały przez biegłego w opinii. Zgodnie z wiedzą biegłego średni koszt robocizny na terenie D. wynosił w 2010 roku 110 zł. Podkreślić należy, że to biegły posiada wiadomości specjalne niezbędne do wydania opinii, wiedzy takiej nie posiada natomiast pełnomocnik strony pozwanej, a wskazane przez pełnomocnika pozwanej stawki robocizny (70 zł/rbg) nie zostały poparte żadnymi dowodami. Nie mogą zatem stanowić podstawy ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Co więcej, na etapie likwidacji szkody przez pozwaną koszt ten określony w fakturach (k. 28-29) na kwotę 130 zł nie był przez pozwaną kwestionowany, co potwierdza że stawki te były przez pozwaną akceptowane i przyjmowane jako zgodne z OWU. Ponadto wskazać należy, że podnoszony przez pozwaną zarzut zawyżenia wartości chłodnicy również nie zasługuje na uwzględnienie. Biegły wskazał bowiem, że wymiana tej części była technologicznie uzasadniona oraz że w celu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego uzasadnione było zastosowanie części oryginalnych (k. 180). Pozwana nie wykazała natomiast, że zastosowanie tej części doprowadziło do wzrostu wartości pojazdu (por. uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 roku, III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112). Natomiast części przyjęte do wyceny zostały wycenione przez biegłego w oparciu o wskazany w OWU system (...). Mieszczą się one zatem w cenach maksymalnych przyjętych w tym systemie i OWU.

Wobec powyższego Sąd – na podstawie art. art. 805 k.c. w zw. z art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 2 k.c. - zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 9.134,97 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy należnym odszkodowaniem, w ustalonej przez biegłego wysokości 19.256,32 zł, a kwotą odszkodowania wypłaconą przez pozwaną 10.121,35 zł.

W zakresie odsetek Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Przyjmując za ich datę początkową w zakresie kwoty 10.942,18 zł (składającej się z zasądzonej należności głównej oraz kwoty 882,81 zł – drugiej części wypłaconego w dniu 14 listopada 2012 roku odszkodowania) dzień 29 lipca 2010 roku – tj. dzień następujący po upływie 30 dni od zgłoszenia szkody (bowiem od tego momentu pozwana postawała w opóźnieniu ze spełnieniem należnego świadczenia), a jako datę końcową datę wypłaty drugiej części odszkodowania. Natomiast w zakresie zasądzonej kwoty 9.134,97 zł dzień następny po wypłacie drugiej części odszkodowania (zgodnie z żądaniem pozwu). Jak wynika z treści korespondencji elektronicznej (k. 72) strona powodowa przedstawiła pozwanej obie faktury najpóźniej w dniu 14 lipca 2010 roku (k. 83-84) i w tym dniu pozwana wypłaciła powodowi pierwszą część odszkodowania w wysokości 9.238,54 zł, natomiast drugą część w wysokości 882,81 zł pozwana wypłacił po wezwaniu do zapłaty z dnia 15 października 2012 roku, tj. dnia 14 listopada 2012 roku. Zatem proces likwidacji szkody pozwana zakończyła dopiero w dniu 14 listopada 2012 roku, co nie ma jednak wpływu na bieg terminu spełnienia świadczenia - określonego zgodnie z § 27 ust. 1 OWU i art. 817 § 1 k.c. Przyznanie kolejnego świadczenia rozpoczyna natomiast na nowo bieg terminu przedawnienia roszczenia, zgodnie z art. 819 § 4 zd. 2 k.c.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w pkt I wyroku. W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako nieudowodnione (art. 6 k.c.)

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu przepis art. 100 k.p.c. Przyjmując, iż strona pozwana uległa w 90%, Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 2794,28 zł tytułem kosztów procesu. Na całość kosztów postępowania składa się opłata od pozwu w wysokości 503 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym - w wysokości 2400 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), a ponadto poniesiony przez stronę powodową koszt pierwszej opinii biegłego – 687,75 zł.

Jednocześnie na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) Sąd nakazał stronie powodowej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 17,69 zł tytułem 10% nieuiszczonych kosztów drugiej opinii biegłego, a stronie pozwanej tytułem 90% tych kosztów kwotę 159,25 zł.